

Potom, co si naši tři Tygři vyzvedli zavazadla, vyšli do příletové haly. Čekala tam spousta lidí, kteří vyhlíželi své příbuzné a známé a mohli si krky vykrotit, aby je v tom davu nepřehlédli.

„Vidíš někde doktora Makkera?“ zeptal se Luk Biggi. Zavrtěla hlavou. Kdepak, toho malého chlapíka nikde nezahledla.

„Poslyšte... pojd'te kousek doprava,“ vyhrkl náhle Luk.

Patrik s Biggi se divili, ale poslechl ho.

„A teď doleva!“ rozkazoval Luk.

„Hele, co to má znamenat? Copak jsme na hodině baletu?“ bručel Patrik.

„Sklapni a dělej, co říkám!“ osopil se na něj Luk. „A teď se projdeme kolem dokola.“ Pak prohlásil: „No, přátelé, je tu někdo, kdo nás tajně sleduje a myslí si, že o něm nevíme!“

„Cóóó?“ Biggi s Patrikem zírali na kamaráda, jako by jim právě zazpíval vánoční koledu africkým jazykem bantu. Kdo by měl zájem je tady špehovat?

